

[Schmidt.]

Det ærede Medlem Hr. A. Svensson — der desværre ikke er til Stede mere, saa vidt jeg kan se — kom med nogle Udtalelser om Jordspørgsmaalet og mente, at jeg selv afkræftede det, jeg havde at sige; og det, jeg havde at sige, var jo underbygget med Tal. Jeg har sagt, at man saa ud af disse Tal, at der er en Tendens til at trænge os fra Jorden. Men for at være retfærdig, for ikke at overdrive sagde jeg: Jeg kender ganske vist Eksempler, og flere Eksempler, paa, at man hjælper tyske Mænd til at blive ved deres Jord. Det mener det ærede Medlem er at svække, hvad jeg sagde. Jeg mener netop, det er at styrke, for man svækker noget, naar man ikke anerkender Virkeligheden, den fulde Virkelighed, som den er. Det prøvede jeg netop at gøre. Jeg siger: Tendensen er klar, men det gaar ikke altid efter Tendensen, det ved jeg nok.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at han ikke ret forstod mine Bemærkninger, mente ogsaa, at jeg netop maatte forstaa, at et Folk og en Stat vilde forsvare sig. Ja, men det behøvede det ærede Medlem virkelig ikke at sige til mig, for det har jeg netop taget Anledning til at sige allerede tidligere. Det var for mig en Selvfølge, at Danmark vilde forsvare sig, det var noget naturligt, det var noget, som ikke kunde forurolige, det var noget, som ingen kunde bebrejde det danske Folk. Det er sagt tydeligt og klart mere end een Gang fra min Side, saa det behøver jeg ingen Belæring om. Men det at sige, at man vil forsvare sig selv, og det at fremhæve, at man vil forsvare den ene Grænse, den mod Syd, det er ikke det samme, og jeg sagde blot, at jeg synes ikke, det er klogt netop at fremhæve dette sidste, naar man dog vil sige til hele Omverdenen: Vi vil forsvare os mod enhver Fare, der kommer. Vil man nemlig det, skal man ikke altid pege paa een Fare, selv om man maaske mener, den er den mest truende — men saa kommer Tanken maaske netop let frem. Jeg blev saa glad ved, at det ærede Medlem benyttede Lejligheden til at sige med ligefremme Ord, at selvfølgelig er det Meningen at leve i et godt Forhold til alle vore Naboer. Og dermed kan denne Sag vist være ude af Verden.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen mente, der skulde være Modsigelser i det, jeg sagde. Det kan jeg ikke se der er, thi har jeg ved flere Lejligheder sagt, at jeg ikke er glad ved den Grænse, vi har faaet, og ikke mener, det dengang i alle Ret-

ninger gik til efter retfærdige Principper, og ogsaa har sagt dette nu, saa har jeg ved andre Lejligheder sagt, at det er en Ting, der bedst kan ordnes ved direkte Forhandlinger, ligesom jeg har fremhævet, at det selvfølgelig aldrig kunde være et Spørgsmaal, der skulde afgøres ved Krig eller Vold. Det har jeg sagt meget tydeligt ved andre Lejligheder, og derfor mener jeg ikke, man kan pege paa nogen Modsigelse her.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Gram: Da jeg i Eftermiddags havde Ordet, troede jeg, det var unødvendigt over for det høje Tings Medlemmer og specielt det ærede Medlem Hr. Christmas Møller at udbrede mig i den knapt tilmaalte Tid om, at det større Antal Valutaattester paa Tyskland, som vi ønsker udstedt, selvfølgelig ikke maa udstedes paa Bekostning af de Forpligtelser, vi har i Henhold til de bestaaende Handelstraktater baade med England og med andre Stater. Jeg synes, at det er en Sag, som er saa selvfølgelig, at det ikke var nødvendigt at nævne den. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller konstruerede imidlertid ud fra dette manglende Forbehold forskelligt, som jeg, da der altsaa ikke var noget Grundlag for det, kan lade ligge.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. P. Nielsen: Jeg vil kun sige til det ærede Medlem Hr. Schmidt, at Formynderskab over for det tyske Mindretal er der jo ikke stort af. Vi, der lever derved til daglig, føler os generede af de Tøner, der kommer fra de nye Førere, medens jeg jo altid har anerkendt den taktfulde Maade, som det ærede Medlem baade her i Rigsdagen og dernede optræder paa. At tale om Formynderskab synes jeg ikke man kan, naar den danske Stat udleverer sin Radio til Folk som Dr. Lorenz Christensen og Wilhelm Deichgräber, som æreskænder vort Folk, noget, som i hvert Fald ikke fremmer Forstaaelsen mellem de to Folk. Jeg bor selv, som det ærede Medlem ved, omgivet af Naboer, hvoraf mindst Halvdelen er saakaldte Hjemmetyskere, og jeg kan forsikre, at vi lever i den allerbedste Forstaaelse, men det, som de nye Førere gør, er, at de skaber Splid mellem Folk,